

Nr 226.

Av herr **Bondeson m. fl.**, om arvodesförbättring för hemvärnsområdesbefälhavare.

I anledning av motioner nr 52 i första och 112 i andra kammaren beslöt 1944 års riksdag, att under rådande beredskapsförhållanden årsarvodena till hemvärnsområdesbefälhavarna från och med budgetåret 1944/45 skulle förhöjas till 150 kronor i områden med högst 100 hemvärmän, till 225 kronor i områden med över 100 och högst 300 hemvärmän samt till 300 kronor i områden med över 300 hemvärmän. Dessa arvodesbelopp voro förut resp. 100, 150 och 200 kronor.

De nyss nämnda motionernas yrkande hade gått ut på en fördubbling av de förut utgående arvodena, varjämte föreslagits, att de förhöjda arvodena skulle utgå till oförändrat belopp inte blott under beredskapsförhållandena utan även i fred. Statsutskottet fann vid frågans behandling inom utskottet, att de äldre arvodena voro väl låga och att det visat sig vara förenligt med svårigheter att numera få de lämpligaste hemvärmännen att emottaga förordnande såsom hemvärnsområdesbefälhavare, men utskottet stannade vid en höjning av 50 %. Motionärernas yrkande, att höjningen skulle avse jämväl de för fredstid fastställda arvodesbeloppen, ansåg sig utskottet inte kunna tillstyrka, ty utskottet ansåg sig ha anledning förutsätta, att denna fråga efter återgång till fredsförhållanden komme att bli föremål för övervägande av Kungl. Maj:t.

I den för vårt försvar så betydelsefulla hemvärnsorganisationen intaga hemvärnsområdesbefälhavarna en mycket central ställning. Deras arbete har så småningom svällt ut. Vid sidan av det tidskrävande utbildningsarbetet ha de numera en avsevärd expeditions- och förrådstjänst att sköta. Kraven på intresse och kvalitet hos denna personal komma att bli än större, när omedelbart efter krigets slut svårigheterna av naturliga skäl åtminstone under en övergångstid kunna bli större än nu att vinna nödig rekrytering till hemvärmnet, ty rekryteringsfrågan kommer i mycket hög grad att vara beroende av att lämpliga personer inneha posterna som hemvärnsområdesbefälhavare. Redan de nu föreliggande svårigheterna, trots den av riksdagen medgivna förhöjningen av arvodena, att kvarhålla de nuvarande befälhavarna i deras befattningar och att vid avgång finna villiga och lämpliga efterträdare nödvändiggöra, att spörsmålen om arvodena ånyo tagas upp till allvarlig omprövning. Det skulle säkerligen vara till men för hemvärnsorganisationen, om man fortfarande

sköte på framtiden den inte minst för vederbörande personal så viktiga frågan om dess ställning och villkor under fredstid. Ett dröjsmål härvidlag skulle kunna medföra ytterligare avgång ur ifrågavarande befälskader och därigenom lända till stor skada för organisationen.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville föreslå, att hemvärnsområdesbefälhavarnas årliga arvode fastställes till 200 kronor i hemvärnsområde med högst 100 hemvärnsmän, till 300 kronor i område med över 100 och högst 300 hemvärnsmän och med 400 kronor i område med över 300 hemvärnsmän, ävensom att detta arvode utgår till oförändrat belopp även i fred.

Stockholm den 23 januari 1945.

Lennart Bondeson.

Erik Arrhén.

Carl Sundberg.
